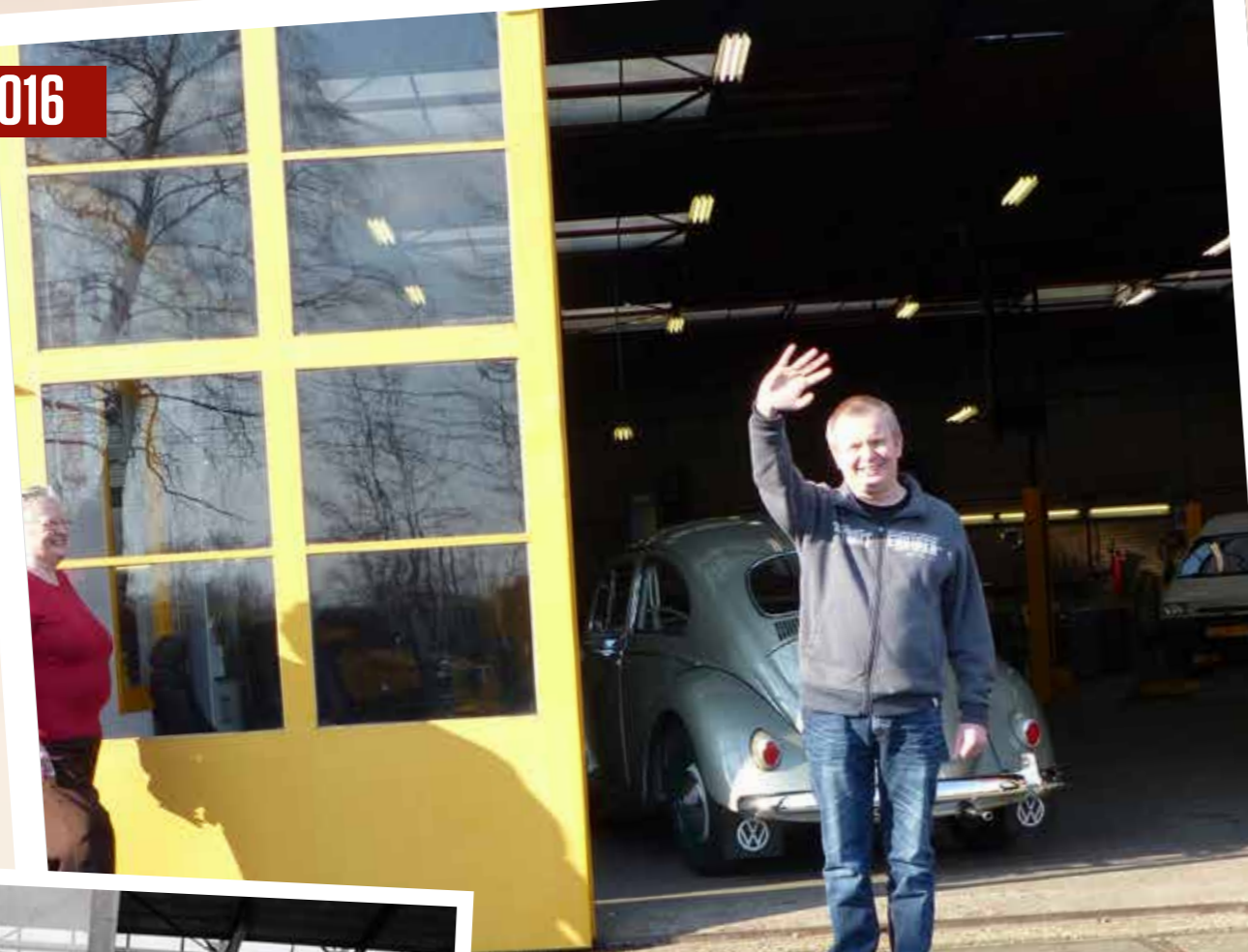

2016

‘IK LEERDE OP MIJN TIENDE AUTORIJDEN OP HET VELD HIERACHTER’

■ Bert: “Mijn vader kocht in 1964 een nieuwe Kever voor mijn moeder. Een van de weinige auto’s die hij nieuw kocht - hij zat in de tweedehands auto’s.” Thea: “Maar ik heb ’m maar heel kort gehad, want hij liep 1 op 4. Hoe dat kwam? Alles en iedereen bij Volkswagen heeft ernaar gekeken, maar ze konden het niet verhelpen. De benzine was natuurlijk niet zo duur, maar ik reed er eigenlijk niet zo graag mee. Hij heeft waarschijnlijk maar een paar duizend kilometer gedraaid, voordat we ’m weer verkochten aan iemand in Voorst. In die tijd reed ik wat er op dat moment voorhanden was en heb vooral goede herinneringen aan een Fiat, een 125 of zo. Die vond ik leuk.

En een Renault Floride. Er was ook een tijdje een VW Pick-Up en daar zette ik de kinderen gewoon achterin, in die laadbak. Soms met de buurkinderen erbij. Dat kon toen allemaal. Maar als er dan iemand kwam die dat een leuke auto vond, verkocht mijn man ’m zo weer. Mijn schoonvader had het bedrijf al in 1925 opgericht, maar in de jaren 60 werd de reputatie van handelaren in tweedehandsauto’s hier in Apeldoorn heel slecht. Mijn man kon niet tegen die slechte naam en ging daarom over op bedrijfswagens. In de tijd van deze foto kocht-ie alleen maar legertrucks die hij ombouwde naar kippers.” Bert: “Hij had op een bepaald moment ook een handel in alcantara jassen en verkocht zelfs zijn bril nog toen iemand zei dat-ie die mooi vond. Het was een mooie tijd en ik heb hier een fantastische jeugd gehad. Op een gegeven moment kwam er zo’n legerwagen aanrijden met een klein Fiatje 500 erbovenop. Die was voor mij en mijn broer.

Daarmee leerde ik op mijn tiende autorijden op het veld achter het bedrijf. Daar was ruimte genoeg om ons te kunnen uitleven, tot en met over springschansen rijden aan toe. Als het lekker weer was, dan was het hier net een apenkooi. Mijn broer en ik waren twee wilden en kwamen geregeld onder de modder thuis.”

Thea: “Het was een heel andere tijd. Er was niet zo veel geld, we hadden geen koelkast en ons huis werd pas in 1974 op de riolering aangesloten. Daarvoor liep alles gewoon achter het terrein op, zo de sloot in. En die jongens vielen daar geregeld in. De plas water die daar op de foto op de grond

ligt, komt uit mijn wasmachine. Ik vond het wel gevaarlijk af en toe en ik had nogal eens ruzie met de chauffeurs die veel te hard het terrein op kwamen rijden. Maar, ach, met jongens moet je natuurlijk niet al te moeilijk doen.”

Bert: “Ik ervoer het als een vrije en makkelijke tijd. Een van de monteurs die hier werkte, heeft waarschijnlijk de foto gemaakt. Zij waren een soort ooms voor ons. Uiteindelijk heb ik het gymnasium gedaan en kwam ik op mijn 26e uit dienst. Ik schreef mij in bij Tempo Team, tot groot ongenoegen van mijn vader die mij liever hier zag werken. Ik zei: ‘Het maakt mij niet uit wat ik ga doen, zolang het maar niet in een slachthuis is.’ Ik kwam bij Centraal Beheer terecht - in de verzekeringen dus. Daarvoor heb ik zo’n beetje door heel Nederland gezworven, totdat in 2005 bleek dat ik MS had. Toen ben ik weer teruggekomen naar Apeldoorn en nu woon ik hier weer vlak bij mijn moeder.” ■

‘Een van de monteurs
die hier werkte,
heeft waarschijnlijk
de foto gemaakt’

OOK IN DEZE RUBRIEK?

Hebt u ook een oude foto waar uzelf met uw oude auto op staat? En lijkt het u leuk om deze foto - indien mogelijk - na te laten maken? Stuur dan een berichtje naar de redactie via classics@autoweek.nl onder vermelding van ‘Toen en Nu’. Jeroen Booiij neemt dan contact met u op.

Naam • Bert en Thea van Burik

Leeftijd • 52 en 72

Woonplaats • Apeldoorn

Auto • Volkswagen 1200 (1964)

1966

